

DOI: 10.33270/0525693.14
УДК 343.13:351.74(477)+343.1:061.2

ЖИВОТОВСЬКА Світлана

аспірант науково-дослідної лабораторії з проблем протидії злочинності навчально-наукового інституту поліцейської діяльності Національної академії внутрішніх справ м. Київ, Україна

ORCID: <https://orcid.org/0009-0004-6325-2974>

ПРОЦЕСУАЛЬНІ ПОВНОВАЖЕННЯ КЕРІВНИКА ПІДРОЗДІЛУ ДЕТЕКТИВІВ НАБУ У СПІВВІДНОШЕННІ ІЗ ФУНКЦІОНАЛЬНИМИ ПОВНОВАЖЕННЯМИ КЕРІВНИКІВ ІНШИХ ОРГАНІВ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ: ЄДНІСТЬ І ДИФЕРЕНЦІАЦІЯ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ФУНКЦІЙ

Анотація. У статті здійснено комплексне дослідження кримінально-процесуального статусу та повноважень керівника підрозділу детективів Національного антикорупційного бюро України в системі органів досудового розслідування. Увагу зосереджено на положенні пункту 8 частини 1 статті 3 Кримінального процесуального кодексу України, відповідно до якого зазначену посадову особу визнають керівником органу досудового розслідування. Це нормативне закріплення формує підґрунтя для її процесуального статусу, зіставного з аналогічними посадами в структурах Національної поліції України, Державного бюро розслідувань і Служби безпеки України. У межах дослідження висвітлено відмітні риси процесуальних функцій керівника підрозділу детективів Національного антикорупційного бюро України, зокрема щодо призначення детектива або групи детективів, здійснення контролю за строками та якістю досудового розслідування, погодження окремих слідчих дій, координації з іншими учасниками кримінального провадження. Акцентовано на важливості чіткого розмежування адміністративних і процесуальних повноважень, що є необхідною умовою для запобігання конфліктам компетенції та забезпечення ефективного управління антикорупційним розслідуванням. Окремо проаналізовано проблемні аспекти застосування зазначених повноважень на практиці, пов'язані з відсутністю належного нормативного врегулювання на рівні підзаконних актів Національного антикорупційного бюро України, що ускладнює реалізацію положень Кримінального процесуального кодексу України. У статті обґрунтовано необхідність узгодження внутрішньої нормативної бази Національного антикорупційного бюро України з положеннями кримінального процесуального законодавства. На підставі порівняльного аналізу з іншими правоохоронними органами сформуовано висновки щодо єдності та диференціації процесуальних функцій, а також запропоновано напрями вдосконалення чинного законодавства. Результати дослідження може бути використано в правозастосовній практиці, нормотворчій діяльності й підготовці кадрів для антикорупційних органів.

Ключові слова: Національне антикорупційне бюро України; кримінальний процес; керівник підрозділу; повноваження; досудове розслідування; процесуальні функції; Кримінальний процесуальний кодекс України.

Рекомендоване посилання:

Животовська С. Процесуальні повноваження керівника підрозділу детективів НАБУ у співвідношенні із функціональними повноваженнями керівників інших органів досудового розслідування: єдність і диференціація процесуальних функцій. *Наука і правоохорона*. 2025. Вип. 3 (69). С. 124–129. DOI: 10.33270/0525693.14

Вступ

У сучасних умовах становлення правової держави та зміцнення інституційної спроможності антикорупційної системи України важливе значення має належне нормативне забезпечення діяльності органів досудового розслідування, зокрема таких спеціалізованих структур, як Національне антикорупційне бюро України

(НАБУ). Ефективність їх функціонування безпосередньо залежить не лише від процесуальної спроможності детективів, а й від якості організації досудового розслідування, за яке відповідають посадові особи керівної ланки.

Ключову роль у цьому процесі відіграє керівник підрозділу детективів НАБУ, який у межах своєї посади виконує низку управлінських, організаційних і фактичних процесуальних

функцій. Попри важливість цієї фігури в системі кримінальної юстиції, її правовий статус протягом тривалого проміжку часу залишався недостатньо визначеним у кримінальному процесуальному законодавстві.

Зміни до Кримінального процесуального кодексу України, закріплені в п. 8 ч. 1 ст. 3, надали керівнику підрозділу детективів НАБУ офіційний процесуальний статус – керівника органу досудового розслідування, що є принципово важливим для уніфікації підходів до організації досудового провадження в межах усієї системи правоохоронних органів. Утім на практиці досі спостерігається розрив між законодавчим формулюванням і реальними механізмами реалізації повноважень керівника підрозділу НАБУ, що створює потенційні ризики для ефективності, прозорості й законності кримінального провадження.

Актуальність обраної теми зумовлена необхідністю системного осмислення ролі та функцій керівника підрозділу детективів НАБУ, їх співвідношення з повноваженнями аналогічних посадових осіб у структурі інших органів досудового розслідування (Національна поліція України, Державне бюро розслідувань, Служба безпеки України), а також у контексті забезпечення балансу між адміністративним управлінням і процесуальною автономією детектива.

Попри посилення наукового інтересу до діяльності Національного антикорупційного бюро України, питання кримінально-процесуальних повноважень саме керівника підрозділу детективів НАБУ залишається недостатньо опрацьованим у юридичній літературі. У більшості досліджень цю проблематику розглядають фрагментарно, у контексті загального аналізу правового статусу детектива, організації антикорупційного розслідування чи структури органів досудового розслідування.

Матеріали та методи

Зокрема, аспекти взаємодії керівника підрозділу з детективами, прокурором й іншими учасниками кримінального провадження досліджували у своїх дисертаційних роботах В. Л. Жидков (2017; 2019) і Р. В. Войтюк (2019).

Частково розглядали питання організаційної та процесуальної специфіки діяльності детективів НАБУ у своїх статтях, доповідях і монографіях із проблем кримінальної та адміністративно-правової структури органу О. В. Гейко (2023), Є. В. Довжич (2016; 2019), І. С. Ковальчук (2019), П. Ю. Корнієць (2020), С. І. Корсун, Л. І. Якимішина (2020), В. П. Кушпін (2021), В. В. Панов (2019), С. В. Рокуль (2021), О. В. Салманов, С. Г. Лисенко (2016), А. Р. Яровий (2020).

Метою статті є з'ясування змісту й меж повноважень керівника підрозділу детективів НАБУ, а також визначення спільних і відмінних рис його статусу порівняно, з керівниками інших органів досудового розслідування.

Результати й обговорення

Питання правового статусу керівника підрозділу детективів НАБУ є однією з ключових проблем у контексті визначення меж процесуальної компетенції цього посадовця. З одного боку, діяльність НАБУ як спеціалізованого правоохоронного органу має низку організаційних і функціональних особливостей, які відрізняють його від інших органів досудового розслідування. Водночас саме кримінальне процесуальне законодавство вимагає єдності у визначенні суб'єктів досудового провадження, їхніх повноважень і відповідальності.

Найсуттєвішим зрушенням у законодавчому регулюванні статусу керівника підрозділу детективів НАБУ стало внесення до п. 8 ч. 1 ст. 3 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК) положення, згідно з яким до керівників органів досудового розслідування віднесено, зокрема:

«...керівника Головного підрозділу детективів, підрозділу детективів, відділу детективів, підрозділу внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України, а також заступників зазначених посадових осіб, які діють у межах своїх повноважень...»¹.

Керівник підрозділу детективів НАБУ прямо визнаний КПК як процесуальна фігура – керівник органу досудового розслідування, на якого поширюються повноваження, закріплені в ст. 39 КПК. Це положення суттєво змінює доктрину та практику тлумачення його ролі в межах кримінального провадження, оскільки виходить за межі виключно адміністративно-управлінського функціоналу, закріпленого у внутрішніх актах НАБУ.

До прийняття зазначених змін у КПК керівник підрозділу детективів НАБУ мав переважно організаційний статус, що виявлявся в розподілі справ між детективами, забезпеченні координації їхніх дій, контролі за строками розслідування, участі в ухваленні управлінських рішень щодо службових перевірок або кадрових ротацій. Цей статус не дозволяв здійснювати пряму процесуальну діяльність, визначену КПК для керівника органу досудового розслідування.

Однак, попри це, внутрішні акти НАБУ залишаються фрагментарними і часто не відображають зазначеного процесуального статусу, що породжує дисонанс між нормами КПК і підзаконним регулюванням. Наприклад, Положення про організацію діяльності підрозділів детективів фактично дублює управлінські функції, не інтегруючи положення КПК, що надають керівнику процесуальні повноваження. Це створює ризики правової невизначеності, передусім у випадках

¹ Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13 квіт. 2012 р. № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>

конфлікту між позицією детектива та керівника підрозділу щодо тактики розслідування¹.

Привертає увагу питання відповідальності керівника підрозділу детективів НАБУ. Визнання його процесуальною особою передбачає, що він повинен нести відповідальність не лише дисциплінарну (як адміністратор), а й процесуальну, зокрема за неправомірне втручання в дії детектива, перевищення повноважень або неналежне виконання своїх обов'язків.

Тож нормативна природа статусу керівника підрозділу детективів НАБУ має змішаний характер: з одного боку, він є суб'єктом управлінської ієрархії в межах НАБУ, з іншого – набуває ознак процесуальної особи відповідно до кримінального процесуального закону. Цей дуалізм потребує доктринального осмислення та подальшого законодавчого й організаційного доопрацювання.

У межах кримінального провадження керівник підрозділу детективів НАБУ виконує складний і багатогранний комплекс повноважень, що поєднують як управлінські, так і процесуальні функції. Відповідно до положень п. 8 ч. 1 ст. 3 КПК, він є керівником органу досудового розслідування, а отже, набуває повноважень, визначених ст. 39 КПК.

Згідно з ч. 2 ст. 39 КПК України, керівник органу досудового розслідування:

- призначає слідчого (у випадку НАБУ – детектива) або групу слідчих і визначає старшого групи;
- у разі потреби замінює слідчого або виключає його зі складу групи;
- ознайомлюється з матеріалами кримінального провадження;
- надає письмові вказівки, які не суперечать вказівкам прокурора;
- усуває порушення закону, яких припустився слідчий;
- організовує взаємодію між органом досудового розслідування та іншими органами;
- може самостійно здійснювати досудове розслідування як слідчий².

¹ Інструкція про порядок розгляду звернень громадян, повідомлень, поданих в порядку законів України «Про запобігання корупції» та «Про Національне антикорупційне бюро України», заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення або необґрунтовані активи, депутатських запитів, звернень і вимог народних депутатів України, адвокатських запитів у Національному антикорупційному бюро України та його територіальних управліннях: наказ Національного антикорупційного бюро України від 29 груд. 2020 р. № 141. URL: <https://nabu.gov.ua/site/assets/files/28479/instrukciya.pdf>; Положення про Управління кримінального аналізу та фінансових розслідувань Національного антикорупційного бюро України: наказ Національного антикорупційного бюро України від 26 січ. 2024 р. № 17. URL: https://nabu.gov.ua/site/assets/files/28140/nakaz_62_22.pdf

Крім того, КПК не обмежує керівника підрозділу в праві ініціювати заходи щодо підвищення ефективності розслідування, зокрема за рахунок аналітичної підтримки, зміни складу групи або розподілу справ залежно від навантаження.

На практиці це означає, що керівник підрозділу детективів НАБУ безпосередньо впливає на: ефективність і якість проведення досудового розслідування; темп реалізації процесуальних дій; рівень координації між детективами, оперативними працівниками, аналітиками та процесуальними керівниками; дотримання строків розслідування та процесуальної дисципліни.

З огляду на специфіку НАБУ як органу, що розслідує особливо складні та суспільно значущі корупційні правопорушення, реалізація повноважень керівника підрозділу набуває стратегічного характеру. Він не лише адмініструє провадження, а й формує тактичні межі здійснення розслідування. Водночас це породжує ризики втручання в процесуальну автономію детектива, що неприпустимо згідно з принципом незалежності слідчого.

Практика НАБУ засвідчує, що керівники підрозділів детективів часто беруть участь у погодженні проєктів процесуальних документів (наприклад, повідомлень про підозру, клопотань про проведення обшуку або затримання, погодження клопотань про проведення НСРД). Водночас КПК чітко не регламентує такої участі, і якщо її здійснюють поза межами формального повноваження, потенційно її можна вважати втручанням у процесуальну діяльність, що є порушенням закону.

Проблемним є також питання відповідальності керівника в разі прийняття рішень або впливу на процесуальні дії, які призводять до порушень прав учасників провадження чи ухвалення незаконних рішень. В умовах правової невизначеності складно встановити, чиї саме дії мають процесуальне значення – детектива чи керівника підрозділу.

Ще одним аспектом реалізації повноважень є взаємодія з прокурором як процесуальним керівником. Згідно з КПК, прокурор має вищий рівень процесуального контролю, однак у реальних умовах саме керівник підрозділу забезпечує тактичне й кадрове управління, що часто впливає на динаміку погодження або реалізації певних слідчих дій. Відсутність чіткої межі між процесуальним керівництвом й управлінською координацією створює правовий дисбаланс.

З огляду на викладене вище, можна стверджувати, що реалізація повноважень керівника підрозділу детективів НАБУ в межах

² Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13 квіт. 2012 р. № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>

кримінального провадження відбувається в правовому полі, яке знаходиться на етапі становлення, що потребує уточнення КПК у частині деталізації повноважень; гармонізації внутрішніх нормативних актів НАБУ з положеннями процесуального закону; закріплення чітких механізмів контролю за межами повноважень посадової особи.

КПК закріплює єдині засади здійснення досудового розслідування, незалежно від відомчої належності органу, який його проводить. Водночас специфіка організаційної структури, функціонального призначення та обсягу повноважень різних органів досудового розслідування, зокрема НАБУ, Національної поліції України, Державного бюро розслідувань (ДБР) та Служби безпеки України (СБУ), зумовлює наявність як спільних, так і відмінних рис у діяльності їхніх керівних посадових осіб.

Відповідно до ст. 39 КПК, керівник органу досудового розслідування наділений низкою процесуальних повноважень, що дають змогу здійснювати управління та контроль за ефективністю розслідування. Водночас в органах досудового розслідування ці повноваження реалізують з огляду на відомчі інструкції та структуру підрозділів.

У Національній поліції керівниками органів досудового розслідування є начальники слідчих відділів, управлінь, відділень (як передбачено в п. 8 ч. 1 ст. 3 КПК). Їхні повноваження регламентує також Інструкція про організацію діяльності підрозділів досудового розслідування Національної поліції України (наказ МВС від 6 липня 2017 року № 570), де чітко визначено їхню функцію як організаторів, контролерів і координаторів слідчої роботи¹.

Керівники таких підрозділів мають право: формувати групи слідчих; надавати письмові вказівки; ініціювати службові перевірки; погоджувати подовження строків; звітувати перед вищими інстанціями щодо якості розслідування.

Водночас через централізовану вертикаль управління в Нацполіції спостерігається переважання адміністративного елементу над процесуальною автономією слідчих, що ускладнює дотримання принципу незалежності під час прийняття рішень слідчими.

У структурі ДБР функції органів досудового розслідування виконують територіальні управління та їхні слідчі підрозділи. Керівниками є директори територіальних управлінь, їхні заступники, а також керівники слідчих управлінь і відділів. Вони наділені повноваженнями, схожими на передбачені ст. 39 КПК.

Особливість ДБР полягає в ширшій функціональній автономності слідчих, порівняно з Нацполіцією. Утім роль керівника підрозділу ДБР також суттєва: він впливає на формування груп, кадрове забезпечення, загальну стратегію розслідування. Так само, як і в поліції, реалізація повноважень часто поєднує процесуальні й адміністративні функції, але рівень централізації нижчий, що сприяє більшій гнучкості в управлінні.

СБУ є органом зі спеціальним статусом, що здійснює досудове розслідування переважно у справах, пов'язаних із державною безпекою. Керівниками органів досудового розслідування тут є начальники слідчих управлінь, їхні заступники та керівники відділів. Повноваження цих осіб у кримінальному процесі також ґрунтуються на ст. 39 КПК України.

На відміну від інших органів, у СБУ увагу зосереджують на координації з оперативними підрозділами, з огляду на специфіку об'єктів розслідування (шпигунство, тероризм тощо). Тому керівники слідчих підрозділів СБУ часто є стратегічними модераторами, що впливають на сценарій розслідування.

У НАБУ керівник підрозділу здійснює управління не звичайними слідчими, як це відбувається в поліції чи ДБР, а детективами, які поєднують у своїй діяльності як слідчі, так й оперативно-розшукові функції. Це створює унікальну модель процесуального суб'єкта, що потребує особливої форми управління.

До 2020-х років у правовій науці побутувала думка, що керівник підрозділу детективів є виключно адміністративною фігурою, однак внесення його до складу керівників органів досудового розслідування в КПК (п. 8 ч. 1 ст. 3) фактично зрівняло його статус із керівниками в поліції, ДБР, СБУ. Проте на практиці це положення реалізують не цілком через брак чітких інструкцій у внутрішніх документах НАБУ.

Єдність виявляється в тому, що всі керівники органів досудового розслідування наділені повноваженнями згідно з КПК (зокрема ст. 39), і всі діють під наглядом процесуального керівника – прокурора.

Диференціація виявляється у: ступені процесуальної автономності підлеглих осіб; ступені централізації управлінських функцій; поєднанні функцій слідчого й оперативного працівника (як у випадку НАБУ); специфіці підслідності та галузевому навантаженні.

Отже, порівняльний аналіз демонструє, що хоча нормативна основа для всіх керівників органів досудового розслідування уніфікована в межах КПК, практична реалізація цих повноважень варіюється залежно від функціональної специфіки відповідного органу. У цьому контексті НАБУ залишається унікальним прикладом поєднання процесуальної гнучкості та стратегічної антикорупційної спрямованості, що потребує

¹ Про затвердження Інструкції з організації діяльності підрозділів досудового розслідування Національної поліції України : наказ МВС України від 6 лип. 2017 р. № 570. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0919-17#Text>

подальшого вдосконалення як законодавчої, так й організаційної моделі.

Узагальнюючи, слід констатувати, що подальше вдосконалення правового регулювання та практики реалізації повноважень керівника підрозділу детективів НАБУ сприятиме підвищенню

якості досудового розслідування, дотриманню принципів законності, змагальності та процесуальної незалежності, а також зміцненню інституційної спроможності антикорупційної юстиції України.

References

- [1] Dovzhych, Ye.V. (2016). Characteristics of the activity of a detective of the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine. *Scientific Bulletin of Uzhgorod National University*, 41(4), 116-119. Retrieved from <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2020/12/No.41-4.pdf>
- [2] Dovzhych, Ye.V. (2019). Legal foundations of the activities of a detective of the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine. *Extended abstract of candidate's thesis*. Kharkiv. Retrieved from https://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/16835/1/Dovzych_2019.pdf
- [3] Heiko, O.V. (2023). Legal guarantees as an element of the legal status of a detective of the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine. *Law and Society*, 4, 310-315. DOI: 10.32842/2078-3736/2023.4.45
- [4] Korniets, P.Yu. (2020). Current problems of systematization of subjects of prevention and counteraction of corruption in the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine. *Scientific Bulletin of Public and Private Law*, 6(1), 170-178. DOI: 10.32844/2618-1258.2020.6-1.30
- [5] Korsun, S.I., & Yakymyshyna, L.I. (2020). Professional description of the activities of a detective of the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine. *Glabitus*, 14, 244-249. DOI: 10.32843/2663-5208.2020.14.41
- [6] Kovalchuk, I.S. (2019). Peculiarities of the legal status of the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine. *Law and Society*, 3, 15-19. DOI: 10.32842/2078-3736-2019-3-1-3
- [7] Kushpit, V.P. (2021). Guarantees of activity and responsibility of a detective of the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine. *Pravo.ua*, 1, 92-100. Retrieved from https://pravo.unesco-socio.in.ua/wp-content/uploads/2021/09/92_-Kushpit.pdf
- [8] Panov, V.V. (2019). The concept and legal nature of disciplinary liability of detectives of the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine. *Scientific Notes*, 6(2), 79-83. Retrieved from https://cusu.edu.ua/images/nauk_zapiski/pravo/6_spec_II_2019/79-83.pdf
- [9] Rokun, S.V. (2021). Activities of detectives of the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine in identifying, disclosing and investigating the facts of legalization (laundering) of property obtained by crime. *Candidate's thesis*. Dnipro.
- [10] Salmanov, O.V., & Lysenko, S.H. (2016). Principles of the activity of NABU detectives during the period of reforming the anti-corruption system of Ukraine. *Scientific Bulletin of Public and Private Law*, 4, 127-133. Retrieved from <https://dspace.univd.edu.ua/items/20815baf-e9f9-4fb2-af49-e61fbcab2499>
- [11] Voitiuk, R.V. (2017). Criminal Procedure Activities of a Detective of the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine: Issues of Theory and Practice. *Legal Journal of the National Academy of Internal Affairs*, 1(13), 108-118. Retrieved from <https://lawjournal.com.ua/uk/author/r-v-voytyuk>
- [12] Voitiuk, R.V. (2019). NABU Detective as a Subject of Criminal Procedure Legal Relations. *Extended abstract of candidate's thesis*. Kyiv.
- [13] Yaroviy, A.R. (2020). *Investigator (NABU detective) and employees of operational units of law enforcement agencies as subjects of conducting NSRD*. Retrieved from <https://dspace.onua.edu.ua/server/api/core/bitstreams/424d1312-29ee-4594-984b-fd018dc2fcc5/content>
- [14] Zhydkov, V.L. (2019). Criminal Procedure Activities of a Detective of the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine. *Extended abstract of candidate's thesis*. Kyiv.

Список використаних джерел

- [1] Довжич Є. В. Ознаки діяльності детектива Національного антикорупційного бюро України. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2016. Вип. 41. Т. 4. С. 116–119. URL: <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2020/12/No.41-4.pdf>
- [2] Довжич Є. В. Правові основи діяльності детектива Національного антикорупційного бюро України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Харків, 2019. 20 с. URL: https://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/16835/1/Dovzych_2019.pdf
- [3] Гейко О. В. Юридичні гарантії як елемент правового статусу детектива Національного антикорупційного бюро України. *Право і суспільство*. 2023. № 4. С. 310–315. DOI: 10.32842/2078-3736/2023.4.45
- [4] Корнієць П. Ю. Актуальні проблеми систематизації суб'єктів запобігання і протидії корупції в Національному антикорупційному бюро України. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2020. Вип. 6. Т. 1. С. 170–178. DOI: 10.32844/2618-1258.2020.6-1.30
- [5] Корсун С. І., Якимішина Л. І. Професіографічний опис діяльності детектива Національного антикорупційного бюро України. *Глабітус*. 2020. Вип. 14. С. 244–249. DOI: 10.32843/2663-5208.2020.14.41

- [6] Ковальчук І. С. Особливості правового статусу Національного антикорупційного бюро України. *Право і суспільство*. 2019. № 3. С. 15–19. DOI: 10.32842/2078-3736-2019-3-1-3
- [7] Кушпін В. П. Гарантії діяльності та відповідальності детектива Національного антикорупційного бюро України. *Право.ua*. 2021. № 1. С. 92–100. URL: https://pravo.unesco-socio.in.ua/wp-content/uploads/2021/09/92-_Kushpit.pdf
- [8] Панов В. В. Поняття та правова природа дисциплінарної відповідальності детективів Національного антикорупційного бюро України. *Наукові записки*. 2019. Вип. 6. Т. 2. С. 79–83. URL: https://cusu.edu.ua/images/nauk_zapiski/pravo/6_spec_II_2019/79-83.pdf
- [9] Рокуль С. В. Діяльність детективів Національного антикорупційного бюро України щодо виявлення, розкриття і розслідування фактів легалізації (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом : дис. ... д-ра філософії : 081 «Право». Дніпро, 2021. 267 с.
- [10] Салманов О. В., Лисенко С. Г. Засади діяльності детективів НАБУ в період реформування антикорупційної системи України. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2016. № 4. С. 127–133. URL: <https://dspace.univd.edu.ua/items/20815baf-e9f9-4fb2-af49-e61fbcab2499>
- [11] Войтюк Р. В. Кримінальна процесуальна діяльність детектива Національного антикорупційного бюро України: питання теорії та практики. *Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ*. 2017. № 1 (13). С. 108–118. URL: <https://lawjournal.com.ua/uk/author/r-v-voytyuk>
- [12] Войтюк Р. В. Детектив НАБУ як суб'єкт кримінально-процесуальних правовідносин : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Київ, 2019. 21 с.
- [13] Яровий А. Р. Слідчий (детектив НАБУ) та співробітники оперативних підрозділів правоохоронних органів як суб'єкти проведення НСРД. 2020. URL: <https://dspace.onua.edu.ua/server/api/core/bitstreams/424d1312-29ee-4594-984b-fd018dc2fcc5/content>
- [14] Жидков В. Л. Кримінально-процесуальна діяльність детектива Національного антикорупційного бюро України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Київ, 2019. 23 с.

ZHYVOTOVSKA Svitlana

Postgraduate Student of the Research Laboratory on Crime Prevention Problems of the Educational and Scientific Institute of Police Activity of the National Academy of Internal Affairs

Kyiv, Ukraine

ORCID: <https://orcid.org/0009-0004-6325-2974>

PROCEDURAL POWERS OF THE HEAD OF THE NABU DETECTIVE UNIT IN COMPARISON WITH FUNCTIONAL POWERS OF OTHER PRE-TRIAL INVESTIGATION AUTHORITIES: UNITY AND DIFFERENTIATION OF PROCEDURAL FUNCTIONS

Abstract. *The article presents a comprehensive study of the criminal procedural status and powers of the head of the detective unit of the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine (NABU) within the system of pre-trial investigation bodies. Particular attention is paid to the provisions of paragraph 8, part 1, article 3 of the Criminal Procedure Code of Ukraine, which explicitly recognizes this official as the head of a pre-trial investigation body. This legislative provision provides a foundation for defining their procedural status, comparable to similar positions within the structures of the National Police of Ukraine, the State Bureau of Investigation, and the Security Service of Ukraine. The study highlights the specific features of the procedural functions of the head of the NABU detective unit, including the appointment of a detective or group of detectives, oversight of deadlines and the quality of pre-trial investigation, approval of certain investigative actions, and coordination with other participants in criminal proceedings. The author emphasizes the importance of clearly distinguishing between administrative and procedural powers, which is a necessary condition for preventing conflicts of competence and ensuring effective management of anti-corruption investigations. The article also analyzes problematic aspects of applying these powers in practice, particularly the lack of proper regulatory mechanisms at the level of NABU's internal acts, which complicates the implementation of the provisions of the Criminal Procedure Code. The article substantiates the need to align NABU's internal regulatory framework with the norms of criminal procedural legislation. Based on a comparative analysis with other law enforcement bodies, conclusions are drawn regarding the unity and differentiation of procedural functions, and proposals are made to improve current legislation. The research results may be useful for legal practice, law-making activity, and the training of personnel for anti-corruption institutions.*

Keywords: *National Anti-Corruption Bureau of Ukraine; criminal procedure; head of unit; powers; pre-trial investigation; procedural functions; Criminal Procedure Code of Ukraine.*